

HALACHIC AND HASHKAFIC ISSUES IN CONTEMPORARY SOCIETY

SERIES 3: 59 - ARVUT & RESPONSIBILITY FOR OTHER JEWS

OU ISRAEL/BEIT KNESSET HANASI - SUMMER 2026

A] THE COVENANT OF ARVUT - MUTUAL RESPONSIBILITY

1. ט אתם נצבים היום בלפני כלכם ה' אלקיכם ראשיכם שבטיכם וזקניכם ופטריכם כל איש ישראל י טפכם נשיכם וגרף אשר בקרב מנחנך מחטב עציך עד שאב מימך: יא לעברך בברית ה' אלקיך ובאלתו אשר ה' אלקיך כרת עמך היום: יב למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלקים כאשר דברך וכאשר נשבע לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב: יג ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת: יד כל את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני ה' אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום: יז פניש בכם איש או-אשה או משפחה או-שבט אשר לבבו פנה היום מעם ה' אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פניש בכם שרש פרה ראש ולענה: יח והלה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרות לבי אלך למען ספות הרנה את הצמאה: יט לא-אבה ה' סלח לו כי אז יעשו אף-ה' וקנאותו באיש ההוא ורבה בו כל-האלה הכתובה בספר הזה ומתה ה' את-שמו מתחת השמים: כא ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את-מפלות הארץ ההוא ואת תחלואי אשר חלה ה' בה: כב ונכרית ומלח שרפה כל-ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל-עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצבולם אשר הפך ה' באפן ובחמתו: כג ואמרו כל-הגוים על-מה עשה ה' ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה: כד ואמרו על אשר עזבו את-ברית ה' אלקי אבתם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים: כז ויתשם ה' מעל אדמתם באף ובחמה ויבקצץ גדול וישלכם אל-ארץ אחרת פנים היום: הנסתר לה' אלקינו והנגלה לנו ולבנינו עד-עולם לעשות את-כל-דברי התורה הזאת.

דברים כט-כ

When the Jews stood on the Plains of Moav, Moshe informed them that they would need to enter into a new covenant with God through which they assume responsibility for the sins of all fellow Jews, but apparently only for those things which are out in the open. God would address hidden matters.

2. הנסתר לה' אלקינו - ואם תאמרו מה זידינו לעשות? אתה מעניש את הרבים על הרקורי היחיד? שנאמר פן-יש בכם איש ונו', ואחר כך וקראו את-מפלות הארץ ההיא. והלא אין אדם יודע עמונותיו של חבירו? אין אני מעניש אתכם על הנסתרות, שהן לה' אלהינו והוא יפרע מאותו יחיד. אבל הנגלות - לנו ולבנינו לצער הרע מקרבנו. ואם לא נעשה דין זהם יעשו את הרבים. נקוד על לנו ולבנינו לדרוש - שאף על הנגלות לא עשו את הרבים עד שעברו את הירדן משקצלו עליהם את השצועה זהר גרזים וזהר עיזל ונעשו ערבים זה לזה.

רש"י דברים כט-כ

This brit actually began at the recommitment ceremony with the 'berachot and kelalot' at Har Grizim and Har Eval. There we entered into a brit arvut - mutual responsibility for other Jews in so far as we are aware of their sins and mitzvot.

3. כי ישראל הם עם אחד וצביל כך יש להם אל אחד ולכן ציוה שיהיה מלוה זה לזה, וזה לוקח רצית ונושך חבירו לכך הלוקח רצית מהפך המתוק למר שמורה לקחת הרצית הפך זה שמורה ההלואה. כי שני דברים שהם אחד משלים זה את זה והרצית הוא הפך זה שנושך אותו והוא העדר אל האחדות. ולכן אמרה תורה (ויקרא כה-לז-לח) את-פספף לא-תפן לו צנשך וצמרצית לא-תפן אלהי. ה' אלהיכם אשר-הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את-ארץ חרץ פנען להיות לכם לאלקים. ומה ענין זה לכאן שאמר לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים. אבל הפי' הנראה כי כאשר נכנסו ישראל לארץ היו ישראל עם אחד לגמרי. וראיה לזה שהרי כל זמן שישראל לא עברו הירדן ולא באו לארץ לא נעשו על הנסתרות עד שעברו ונעשו ערבים זה צעד זה. הרי שלא נעשו ישראל ערבים זה צעד זה, כי נקרא ערצ שהוא מעורב עם השני. ולא נעשו ישראל מחוזרים להיות עם אחד לגמרי עד שצאו לארץ והיו ביחד בארץ והיה להם מקום אחד הוא ארץ ישראל. וע"י ארץ ישראל הם עם אחד לגמרי

מהר"ל נתיבות עולם, נתיב הצדיק פרק ו'

The Maharal explains that the entry into Eretz Yisrael united the Jewish people and made each a guarantor for the other. Elsewhere, the Maharal compares the Jewish people to water and Eretz Yisrael as the vessel - the kli kibul - which unites the water into one shape.

1. See Gevurot Hashem 19.

B] ARVUT TESTED - YERICHO AND AI

4. (א) ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא: (ב) ולאמר ה' אל-יהושע ראה נתתי בידך את-יריחו ואת-מלכה גבורי החיל: (ג) וסבתם את-העיר כל אנשי המלחמה הקיף את-העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים: ... (טו) ויהי ביום השביעי וישפמו פעלות השחר ויסבו את-העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום ההוא סבבו את-העיר שבע פעמים: (טז) ויהי בפעם השביעית תקעו הכהנים בשופרות ולאמר יהושע אל-העם הרעו כי-נתן ה' לכם את-העיר: (יז) והיתה העיר חרם היא וכל-אשר-בה לה' רק רחב האונה תחיה היא וכל-אשר אתה בבית כי החבאתה את-המלאכים אשר שלחנו: (יח) ורק-אתם שמרו מן-החרם פן-תחרימו ולקחתם מן-החרם ושמרתם את-מחנה ישראל לחרם ועברתם אותו: (יט) וכל פסוף וזהב וכלי נחשת וברזל קדש הוא לה' אוצר ה' יבוא: (כ) וירע העם ויתקעו בשופרות ויהי כשמע העם את-קול השופר וירעו העם תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את-העיר: (כא) ויחרימו את-כל-אשר בעיר מאיש ועד-אשה מנער ועד-זקן ועד שור ושה וחמור לפי-חרב: ... (כד) והעיר שרפו באש וכל-אשר-בה רקו הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל נתנו אוצר בית-ה':

יהושע פרק ו

In the battle for Yericho, Bnei Yisrael encircled the town and God brought down the the walls through the blowing of the shofarot and the battle cries of the Israelite army. It is possible that the army then engaged in hand to hand combat to capture the city². Yehoshua declared all the spoils of the city to be cherem and to go the Mishkan and not the individual fighters.

5. (א) וימעלו בני-ישראל מעל בחרם ויקח עכן בן-זבדי בן-זרח למטה יהודה מן-החרם ויחר-אף ה' בבני ישראל: (ב) וישלח יהושע אנשים מיריחו העי אשר עס-בית און מקדם לבית-אל ולאמר אליהם לאמר עלו ורגלו את-הארץ ויעלו האנשים וירגלו את-העי: (ג) וישבו אל-יהושע ויאמרו אליו אל-יעל כל-העם כאלפים איש או כשלושת אלפים איש יעלו ויכנו את-העי אל-תגיע שמה את-כל-העם כי מעט המה: (ד) ויעלו מן-העם שמה כשלושת אלפים איש וילכו לפני אנשי העי: (ה) ויכו מהם אנשי העי כשלושים וששה איש וירדכום לפני השער עד-השברים ויכוס במורד וימס לבב-העם ויהי למים: (ו) ויקרע יהושע שמלתיו ויפל על-פניו ארצה לפני ארון ה' עד-הערב הוא וזקני ישראל ויעלו עפר על-ראשם: ... (ז) ולאמר ה' אל-יהושע קם לך למה זה אתה נפל על-פניך: (יא) חטא ישראל וגם עברו את-בריתי אשר צויתי אותם וגם לקחו מן-החרם וגם גנבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם: ... (יג) קם קדש את-העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר ה' אלהי ישראל חרם בחרבך ישראל לא תוכל לקום לפני אידיך עד-הסירכם החרם מקרבכם:

יהושע פרק ז

Achan took from the spoils and brought God's anger onto the entire nation and when they complacently attacked Ai with a small army, Bnei Yisrael were soundly beaten. This burst their bubble and ended their false 'conceptia' of how to deal with their enemies. ALL the nation had sinned, even though only Achan had taken the spoils from Yericho.

- Even though other people did not actually take the spoils. They contributed to an environment in which Achan could act in this way³.

6. ולאמר יהושע מה עברתנו ועברך ה' ביום הזה וירגמו אותו כל-ישראל אבן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים:

יהושע ז:כה

Achan was executed for his sin and the verse adds that 'they' were also stoned.

7. וישרפו אותם - האכל ומטלטלין ויסקלו אותם - כשור והזבחה:

רש"י שם

Rashi, based on Chazal, explains that the spoils he had taken, including the animals, were destroyed.

8. ויסקלו אותם - בניו וזנותיו ושורו וכו' (ויתכן לפי שזניו וזנותיו ידעו מזכ כמ"ש רז"ל (סנהדרין מד) ולא גלו הדבר לכן נסקול גם הם חולם רז"ל לא אמרו כן).

מצודת דוד שם

The Metzudat David understands that Achan's wife and children were also killed, and a note is inserted in the commentary (by whom?) that this may be because they knew his actions but did not do anything about them.

2. Rav Boaz Mori proposes this as the meaning of נגדו אִישׁ, although this explanation is not mentioned in other commentaries.

3. Rav Mori suggests that many people felt entitled to the spoils, even though only Achan took them. The people also felt a sense of complacency and invulnerability after their hard-fought victory at Yericho. Sometimes, even though a few individuals may sin and act disgracefully, the silent majority in society creates a pervasive atmosphere which, although not approving of the bad behavior, nevertheless fails to condemn it and thereby facilitates it taking place. See <https://www.yutorah.org/lectures/lecture.cfm/775552>.

9. אמר רב אסי אמר רבי חנינא: מלמד שמעל עכן בשלשה חרמים: שנים בימי משה ואחד בימי יהושע, שנאמר (יהושע ז:כ) וְכָזְזָתָהּ וְכָזְזָתָהּ עֲשִׂיתִי. רבי יוחנן אמר משום רבי אלעזר ברבי שמעון: חמשה, ארבעה בימי משה ואחד בימי יהושע, שנאמר (שם) אֶנְכִי חָטָאתִי [לָהּ] אֶלֶהֱיָהּ יִשְׂרָאֵל וְכָזְזָתָהּ עֲשִׂיתִי. ועד השתא מאי טעמא לא איענוש? אמר רבי יוחנן משום רבי אלעזר ברבי שמעון: לפי שלא ענש על הנסתר עד שעברו ישראל את הירדן. כתנאי: הנסתר לה' אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם למה נקוד על לנו ולבנינו ועל עין' שבעד? מלמד שלא ענש על הנסתר עד שעברו ישראל את הירדן, דברי רבי יהודה. אמר ליה רבי נחמיה: וכי ענש על הנסתר לעולם? והלא כבר נאמר עד עולם. אלא כשם שלא ענש על הנסתר - כך לא ענש על עונשין שבגלוי עד שעברו ישראל את הירדן.

סנהדרין מג:

Achan was in fact a repeat offender and had also sinned in this way during the life of Moshe but Bnei Yisrael only became collectively responsible for his actions once they had entered Eretz Yisrael. As seen above, Rabbi Nechemia understands that this responsibility is only for actions that we know about and not for entirely private ones. But Rabbi Yehuda rules that even the 'nistarot' - private actions behind closed doors - are the responsibility of the klal!

10. דייני ישראל וחכמיהם ומנהיגיהם צריכים הם לפשפש תמיד ולחזר ולחקור על מעשה בני עירם ואין להם התנצלות כשיעשו הראוי על הנגלה הבא לידם. אלא צריכים לחקור ולרגל אחר הנסתר כפי יכולתם. וכל שמתרשלים בכך הרי הכל נענשים בנסתריותם של חוטאים, שכל ישראל נעשו ערבים זה לזה משקבלו עליהם ברכות וקללות בגרזים ועיבל. משעברו את הירדן ונעשו ערבים זה בזה ענש הנסתר עליו כל זמן שלא נעשה המוטל עלינו בחפוש הדברים ובחקירת סתרי הענינים והיא הסיבה שנענשו בחרם עכן ומ"מ ראוי לדייני ישראל ולמנהיגיהם שלא לגזור גזירות רחוקות לקבלם שלא ליתן מכשול לפנייהם והוא שדרשו על יהושע (יהושע ז:כ) קָם לָךְ - כלומר אתה גרמת להם. והוא שאמר לו אח"כ ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה רק שללה תבוזו לכם. ויש אומרים שלא נענשו על הנסתר לעולם וזה שנענשו בחרם עכן מפני שידעו בו אשתו ובניו וידעי תלתא ידעי כולי עלמא.

בית הבחירה למאירי סנהדרין מד:

The Meiri explains that, according to the view that we are even responsible for hidden matters, the leadership of the community needs to be PROACTIVE in solving problems in the community as they are developing privately and not wait until the issue explodes or to 'kick the can down the road.' On the other hand, the leadership must also take care that they are not actually making things worse by imposing unreasonable demands on the community.

B] THE MAGNITUDE OF ARVUT

11. הפכו פניהם כלפי הר גרזים ופתחו בברכה כו' - תנו רבנן: 'ברוך' בכלל 'ברוך' בפרט, 'ארור' בכלל 'ארור' בפרט. 'ללמוד' ו'ללמד' 'לשמור' ו'לעשות' - הרי ארבע, ארבע וארבע הרי שמונה, שמונה ושמונה הרי שש עשרה. וכן בסיני, וכן בערבות מואב. נמצא מ"ח בריתות על כל מצוה ומצוה. ר' עקיבא אומר: כללות ופרטות נאמרו בסיני, ונשנו באהל מועד, ונשתלשו בערבות מואב, ואין לך כל דבר מצוה ומצוה שכתובה בתורה, שלא נכרתו עליה ארבעים ושמונה בריתות. ר' שמעון בן יהודה איש כפר עכו אמר משום רבי שמעון: אין לך מצוה ומצוה שכתובה בתורה שלא נכרתו עליה ארבעים ושמונה בריתות של שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים. אמר רבי: לדברי רבי שמעון בן יהודה איש כפר עכו שאמר משום רבי שמעון: אין לך כל מצוה ומצוה שכתובה בתורה, שלא נכרתו עליה ארבעים ושמונה בריתות של שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים, נמצא לכל אחד ואחד מישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים. מאי בינייהו? אמר רב משרשיא: ערבא וערבא דערבא איכא בינייהו.

סוטה לו.

The brit of arvut works such that each of the 613 mitzvot is backed up by a brit of 48 x 603,550. (Total package: 613 x 48 x 603,550 = 17,758,855,200.) According to the final view in the Gemara, each Jew is not only responsible for the mitzvot of other Jews but also for their obligation of arvut for other Jews!! So, for example, A is not really fulfilling the mitzva of making kiddush if B has not made kiddush. And even if B has made kiddush, if C has not made kiddush, A has not fully performed the mitzva of kiddush if B could influence C to make kiddush!!

- Consider also that each word of Torah learning is a separate Torah mitzva. If a person says 200 words a minute, that means that in one hour of learning a person achieves 353,088,000 zechuyot (48x613x200x60). If 1000 people in a Beit Midrash are learning full time (say 3500 hours a year) that makes 1,235,808,000,000,000 (over one quadrillion) zechuyot per year from that Beit Midrash alone!)
- The same will be true of the millions of acts of small and large chesed and other mitzvot done in the Jewish community. Their zechut is immense.

• This also emphasizes our responsibility not only to call out problematic behavior in the Jewish people but to do whatever we can to fix it. Consider three levels of response:

- rejection of people or communities who act badly. This is Sinat Chinam - rejection or hatred of the person and not their behavior.
- rejection of the behavior but love of the people. This may be justified, but only if the actions were meizid - purposeful⁴.
- accepting our responsibility to do what we can to fix it (arvut) and to empower those in their own communities to fix it (arvut d'arvut).

C] IS ARVUT AN INDEPENDENT MITZVA?

12. השרש השלישי שאין ראוי למנות מצות שאין נוהגות לדורות ובעבור השרש הזה אין ראוי למנות ברכות וקללות שנצטוו בהן בגריזים ועיבל. ולא בנין המזבח שנצטוו לבנותו בבואנו בארץ כנען. כי אלו כולם מצות לפי שעה. ואילו היה ראוי למנות כל מה שהוא מזה המין היה מה שצווה בו משה מן היום שהתנבא עד יום מותו חוץ מהמצות הנוהגות לדורות יותר משלש מאות מצות כשנמנה כל צווי שבא במצרים וכל מה שבא במלואים וזולתם כולם כתובים בתורה מהם עשה ומהם לא תעשה. ואחר שהוא נמנע למנותם כולם יתחייב בהכרח שלא תמנה גם אחת מהן. ולא כמו שעשה זולתנו שלקח מהן דבר על צד העזר כאשר יגע למצא המספר. וזה מה שכווננו לבאר בשרש הזה:

ספר המצוות לרמב"ם שורש ג

The 3rd introductory principle ('Shoresh') in the Rambam's Sefer Hamitzvot is that he will not count in the 613 any command relating to a specific historical act which was not ongoing throughout the generations. If these were included there would three hundred extra mitzvot over and above the 613! On that basis, he does not count the giving of the berachot and kelalot at Har Grizim and Har Eval. The Rambam also critiques the Behag for including some of these.

13. כי משא הארון מלוא נהגה לדורות ונתקיימו צוה דברי צעל הלכות גדולות והנראה מדעתו ז"ל שהוא לא צא למנות מלות שעה כאותן שבאו במצרים וצמחמד הר סיני וזולתן, שאין להם ענין אלא לשעתן. אבל המלות שעניינם קיים לנו לדורות ימנה אותן אף על פי שאין נעשות אלא פעם אחת. ולכן מנה פרשת אצנים גדולות לפי שנצטוו לכתוב צהן התורה צא חטב (תצוה כז) שצצעים לשון (סוטה לב) להיותם לנו לזכר לדורות. ומנה פרשת צרכות וקללות שהיא קבלה שקבלו אבותינו עליהם ועל זרעם לדורות התורה כולה צפרט וכלל וקבלו אותה צאלה וצצצעה.

השגות הרמב"ן לספר המצוות לרמב"ם שורש ג

The Ramban defends the Behag who includes the brit at Har Eval and Har Grizim in the Taryag, since this does have ongoing implications for the Jewish people through the generations, unlike the specific commandments given to the people to enable them to leave Mitzrayim.

14. זהב מזוקק לקטורת, ונחשת נבוב לדשנה, לכתוב בברכות וקללות בריתות ארבעים ושמונה.

ספר המצוות לרס"ג

Rav Sa'adia Gaon also counts the berachot and klallot in the Taryag.

15. ועכ"פ מצוה דנכונים מאוד דברי רבינו הגאון ז"ל וסייעתו שמו מצוה זו דברכות וקללות שצבר גריזים ועיבל צמנין המלות. משום שכוללת מלות ערבות שנוהגת לדורות.

באור על ספר המצוות לרס"ג (הרב פערלא) מנין שישים וחמש הפרשיות פרשה נז

R. Yerucham Fishel Perlow explains that R. Sa'adia included them because of the ongoing concept of arvut which applies for all generations.

16. אלא שיש ג"כ לכאורה לתמוה על הגאונים ז"ל וסייעתם אחאי לא מנו מצוה זו אלא צמנין הפרשיות שאינם מוטלים אלא על הצבור והצ"ד. דנראה דמצוה זו מוטלת גם על היחידים כמו על הצבור!

באור על ספר המצוות לרס"ג (הרב פערלא) מנין שישים וחמש הפרשיות פרשה נז

R. Perlow also asks why R. Sa'adia counts this as one of the mitzvot incumbent on the klal, rather than a regular positive or negative mitzva on the individual. Rav Binyamin Tabory⁵ suggests that this goes to the essence of arvut as a communal mitzva which expresses the oneness of klal Yisrael.

4. We have seen in previous shiurim that the Chazon Ish considers all sins today to be shogeg on the basis that the people have not received proper tochacha since no one is able to give it effectively!

5. <https://etzion.org.il/en/halakha/studies-halakha/philosophy-halakha/ki-tavo-arvut-mutual-responsibility>

- Note that some mefarshim understand that the concept of arvut is expressed as an independent mitzva through the mitzva of tochacha⁶ and/or through elements of the mitzva of lifnei iver.
- Another debate in the lomdus of arvut is whether it is an independent mitzva (klali) or a sub-set within each other mitzva (prati). A parallel discussion also relates to the mitzva of lifnei iver⁷.

D] IMPLICATIONS FOR MITZVOT - 'HAYATZA MOTZI'

17. תני אהבה בריה דרבי זירא: כל הברכות כולן, אף על פי שיצא - מוציא, חוץ מברכת הלחם וברכת היין, שאם לא יצא - מוציא, ואם יצא - אינו מוציא. בעי רבא: ברכת הלחם של מצה, וברכת היין של קידוש היום, מהו? כיון דחובה הוא - מפיק, או דלמא ברכה לאו חובה היא? תא שמע: דאמר רב אשי: כי הוין בי רב פפי הוה מקדש לן, וכי הוה אתי אריסיה מדברא הוה מקדש להו.

ראש השנה כט.

The issue of arvut is not simply an idea in mussar but has every-day halachic implications. Even if a Jew has done a mitzva, he can be motzei another Jew who has not yet done the mitzva. Why? Because if another Jew has not yet done the mitzva and I can help them to do it, then I have still not done the mitzva properly.

18. ינאי מלכא ומלכתא כריכו ריפתא בהדי הדדי. ומדקטל להו לרבנן לא הוה ליה איניש לברוכי להו. אמר לה לדביתהו: מאן יהיב לן גברא דמברך לן? אמרה ליה: אשתבע לי דאי מייתינא לך גברא דלא מצערת ליה. אשתבע לה. אייתיניה לשמעון בן שטח אחוה ... אמר היכי אברך? ברוך שאכל ינאי וחביריו משלו! שתייה להווא כסא. יהבו ליה כסא אחרינא וברך. אמר רבי אבא בריה דרבי חייה בר אבא: שמעון בן שטח דעבד - לגרמיה הוא דעבד, דהכי אמר רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן: לעולם אינו מוציא את הרבים ידי חובתן עד שיאכל כזית דגן.

ברכות מח.

The Gemara rules that, when it comes to bircat hamazon, a person can only be motzi someone else when they have also eaten at least a kezayit.

19. עד שיאכל כזית דגן - משמע שאם אכל כזית דגן שיכול להוויא אף אחרים שאכלו על השוצע. ותימא וברי כזית אינו חייב אלא מדרבנן, והיכי אתי דרבנן ופטר דאורייתא? וזה"ל פירש דאחד שאכל כזית אינו יכול להוויא אחרים שאכלו כדי שציעה דלא אתי דרבנן ופטר דאורייתא, אצל כשלא אכלו גם האחרים רק כזית פטר אותם. ולא היא. דהא סמכין אעבודא דינאי וחביריו וסא אכלו כדי שציעה ואפילו הכי קא חזין דקא פטר להו שמעון בן שטח. אלא נראה לחלק דקטן שאינו צר חיוצ כלל דאורייתא אפילו אכל כדי שציעה. הלכך 'אינו מחויב בדבר' קרינן ביה, ולכך לא מפיק ליה אי אכל שיעורא דאורייתא. אצל גדול שהוא צר חיוצא מן התורה כי אכיל כדי שציעה 'מחויב בדבר' קרינן ביה, אפילו לא אכל כלל כדאמר'י זראש השנה 'כל הברכות אף על פי שיא מוויא חוץ מזכרת הלחם וזכרת היין'. והיינו טעמא דכל ישראל ערצין זה זה. והוא הדין בצרכת המזון אף ע"פ שיא מוויא כדפרישית וכזית דגן אינו צריך אלא שיוכל לומר שאכלו משלו.

תוספות ברכות מח.

Tosafot explain that, in principle, even a person who had not eaten at all could bentch for someone else who had, due to the din of arvut. A child, who is always exempt on a Torah level but obligated on a rabbinic level, cannot be motzi an adult who had eaten fully⁸. An adult, who could in principle be obligated on a Torah level, could theoretically be motzi someone (through arvut) even without eating their own bread. However, Chazal required that they eat something so that they can say 'she'achalnu mishelo'.

20. אמר ליה רבינא לרבא: נשים בברכת המזון - דאורייתא או דרבנן? למאי נפקא מינה? לאפוקי רבים ידי חובתן. אי אמרת דאורייתא - אתי דאורייתא ומפיק דאורייתא. ואי אמרת דרבנן - הוי שאינו מחויב בדבר, וכל שאינו מחויב בדבר אינו מוציא את הרבים ידי חובתן.

ברכות כ:

The Gemara rules that women may not be obligated min haTorah in bircat hamazon since they did not receive an independent part of Eretz Yisrael. They are certainly obligated rabbinically but cannot be motzi a man who ate to satiation and is obligated on a Torah level.

6. See Shiur 57 on Tochacha and also Shiur 58 on Lifnei Iver and the extra rabbinic level of *mesaye l'yedei ovrei avreia*. See R. Elchanan Wasserman Kovetz Shiurim Beitza #67 on the connection between arvut and tochacha.

7. There are a number of important implications to the distinction, such as mitzvot which a person is not obligated in, or mitzvot which attract a certain penalty, such as execution.

8. Whether a child could be motzi an adult who has only eaten a kezayit, and is therefore also obligated on a rabbinic level, may depend on how one understands the rabbinic obligation of chinuch. Does it place a rabbinic obligation on the child to do the mitzva or on the parents to ensure that the child is educated to do the mitzva?

21. וא"ת מ"ש מהא דאמרי לקמן צפרק שלשה שאכלו (מה) להוציא את אחרים ידי חובתן עד שיאכל כזית דגן. ובשיעור כזית אינו חייב אלא מדרבנן ואפילו הכי מוציא אחרים שאכלו כדי שציעה וחייבין מן התורה. ואם כן באשה נמי אף על פי שאינה חייבת אלא מדרבנן מוציא אחרים שחייבין מן התורה? י"ל דלא דמי דאיש אף על גב שלא אכל כלום דין הוא שיפטור את אחרים – דכל ישראל ערבים זה לזה. אלא מדרבנן אמרו שלא יצרכו ברכת הנהנין בלא הנאה לפיכך כשאכל כזית אף על פי שאינו נתחייב אלא מדרבנן מוציא את אחרים שאכלו כדי שציעה. שערב הוא בעצורם ועליו הוא להגילן מן העון ולפטור אותן מן המצות. אבל אשה אינה בכלל הערבות לכך אינה מוציאה אלא מי שחייבו מדרבנן.

רא"ש מסכת ברכות פרק ג סימן יג

The Rosh asks why a woman with a rabbinic obligation cannot still be motzi a man with a Torah obligation under the din of arvut, as we saw above. He responds with a famous line that, in his view, women are not included in arvut!

• Why would women not be included in arvut at all? They are also explicitly mentioned as been present at the brit arvut!⁹ Many commentators address this question at length and in depth. Some understand that the Rosh only says this for mitzvot that women are, in principle, less obligated than men.

22. נשים חייבות בקידוש אע"פ שהוא מצות עשה שהזמן גרמא משום דאיתקש זכור לשמור והני נשי הואיל ואיתנהו בשמירה איתנהו בזכירה ומוציאות את האנשים הואיל וחייבות מן התורה כמותם.

שולחן ערוך אורח חיים סימן רע"א סעיף ב

Women are fully obligated min haTorah to make kiddush and can therefore be motzi men. However, as we saw, there is a debate in the Rishonim as to whether women are included in the principle of arvut. The test in this halacha will be whether a woman who has already made kiddush can be motzei a man who has not¹⁰?

23. ולכן יכולה להוציא אפילו היא כבר יצאת ידי קידוש וכמו באיש לקמן צסימן רע"ג ס"ד דלענין קידוש אנשים וגשים שוין.

משנה ברורה על שולחן ערוך אורח חיים סימן רע"א סעיף ב

The Mishna Berura rules that women are fully included in arvut (for mitzvot in which they are obligated).

24. (ט) עיין צפרי מגדים צפתיחה שמסתפק בזה. דאולי אשה אף על פי שמחוייבת אינה בכלל ערבות שחובל להוציא כשיצאת כבר ונשאר בספק. וגם הדגול מרצבה הלך צשיטה זו שאינה יכולה להוציא. אבל הגאון ר' עקיבא איגר בתשובה סימן ז' וכן בחידושי חלק על הדגול מרצבה והאריך להוכיח בראיות דאשה צמה שמחוייבת מן התורה היא בכלל ערבות כאיש ויכולה להוציא, עיין שם.

שער הציון סימן רע"א ס"ק ט

However, in the Sha'ar Hatzion he notes that this is a significant debate and there are other opinions who disagree.

25. ואם יש לו שמן צלמאוס ולחצירו אין לו כלל מוטב שידליק בכל לילה א' ויתן גם לחצירו דהא מדינא א"ל אלא א'.

מגן אברהם תרע"א ס"ק א'

The Magen Avraham rules that if you have just enough oil to light Chanuka candles lemechadrin and someone else has no oil, you should downgrade your mitzva to a basic level and enable the other person to do the mitzva!

9. On the other hand, the children are also mentioned and they are not directly obligated, so maybe the presence of the women was to augment the occasion but they were not included in the brit. On the other hand, the brit is expressed to include the entire nation, including even those born in the future.

10. Classically, this is a debate between the R. Yechezkel Landau (Node BeYehuda) and R. Akiva Eiger. The central question is how a husband can make kiddush for his wife on Friday night when he has only a rabbinic obligation to make kiddush on a cup of wine (having satisfied his Torah mitzva in shul during davening which includes a basic formula of kiddush - 'mekadesh haShabbat'), while his wife (assuming she did not daven) still has a Torah obligation. In the Degul Mervava, R. Landau explains the Rosh to mean that women are NOT included in arvut generally so she is not responsible for him. However, men ARE included in arvut so he is responsible for her. R. Akiva Eiger understands the Rosh to be simply stating that women are not included in arvut for those mitzvot in which they do not, or may not, have a Torah obligation, such as the case of bentching that the Rosh is discussing. But women ARE included in arvut for mitzvot in which they are obligated, such as kiddush. Other answers to the kiddush conundrum include: (i) that the husband did not fulfil his Torah mitzva in davening since, for Torah mitzvot, we ruled that mitzvot require specific kavana and his intent was only for davening; or (ii) that for the wife to simply say Shabbat Shalom to someone is enough to fulfil her obligation on a Torah level.